

Киньте бодай дещицю
В карнавку сліпого,
Що жебрає разом
Зі своїм песиком,
Приграючи на сопілці,
Від звуку якої
Людські голови витягуються
Хоботами.
При цьому песик підскакує
Й рухається в повітрі
По лише йому видних линвах.
Будьте милосердні
До жебрака з песиком,
Бож і песик — не зовсім песик,
І жебрак може виявитися
Воротарем інших світів.
А іспит на людське
Милосердя
Не лише єдина нагода
Доторкнутися
До невимовного,
А й орієнтир
В складному графіку
Пересувань на інших частотах.